

De geschiedenis van De Volharding seizoen 1942-1943.

In het vorige jaaroverzicht hebben we gelezen dat de leden van Volharding in april 1942 besloten om te stoppen met voetballen. Aanleiding waren de discriminerende maatregelen die de Duitsers namen tegen de Joden. Als zij niet mochten spelen, dan zou niemand meer moeten spelen, zo was de gedachte.

Dat hield in dat deelname aan de competitie per direct werd gestopt en dat er uiteraard ook niet begonnen werd aan het nieuwe seizoen. Omdat de hele vereniging stil lag, werden er ook geen sociale activiteiten meer georganiseerd en zelfs het bestuur kwam niet meer samen, voor zover we kunnen nagaan tenminste. Over deze jaargang valt verder dus niets te vermelden in dit verslag. Wel willen we aandacht besteden aan het volgende.

De beslissing om te stoppen met voetballen was een moedige. Het bestuur moest

daarvoor verantwoording afleggen bij de politie, want een dergelijk anti Duits signaal kon niet door de beugel. Ondanks druk van die kant hielden het bestuur en de leden voet bij stuk. Een houding die diep respect verdient. Onder de nationaal socialistische bezetter kon de geringste vorm van verzet al ernstige consequenties hebben.

Het lot dat de kleine Joodse gemeenschap in Nijverdal zou treffen, werd er ondanks het solidariteitsvertoon niet anders op. In 1942 en 1943 werden 13 joodse plaatsgenoten uit hun huizen weggehaald en gedeporteerd. Pas na de bevrijding zou het voor de gemiddelde burger duidelijk worden wat er daarna gebeurde. Ze zijn allemaal vermoord in de kampen.

Op de Joodse begraafplaats in Hellendoorn is een monument dat daaraan herinnert.